

یه‌که‌م پادشایه‌تی گوتۆ - کورد که هوکمرانی بابلی کرده‌ووه

(دهوروبه‌ری ۲۳۰۰ - ۲۱۷۵) پ. ز

بنه‌ماله‌ی نه‌که‌دییه‌کان له‌ ماوه‌ی سێ سهد سالّ هوکمرانییدا ته‌ن‌ها دوو که‌له‌پیاویان لی هه‌لکه‌وتوو، که‌ یه‌کیکیان شارۆکینی له‌شکرشکینه‌ . له‌وه‌ به‌ولاوه‌ وا ده‌رده‌که‌وی نازاوه‌ و شه‌ری ناوخۆ باو بووبی به‌تایبه‌تی له‌ نیوه‌ی دووه‌می سه‌رده‌می ئەم بنه‌ماله‌ سامییه‌ به‌ناوبانگه‌دا... خشتیک که‌ نووسراوه‌که‌ی سه‌ری هی ئەو سه‌رده‌مه‌یه‌ بارودۆخی گشتی ئەوسا وا باس ده‌کا که‌ «که‌س نه‌یده‌زانی کێ پادشایه‌ و کێ پادشا نییه‌» . به‌راستی ده‌بوو به‌شتیکی یه‌کجار سه‌رسوپنه‌ر، گه‌ر چیااییه‌کانی ولاتی گوتۆ که‌ به‌چاوی خۆیان ئەم بارودۆخه‌ی پێده‌شته‌کانی به‌رده‌میان ده‌بینی، نه‌هاتنایه‌ته‌ خواره‌وه‌ و هه‌وساری کاریان له‌ ده‌شت و شاره‌کاندا نه‌گرتایه‌ته‌ ده‌سته‌وه‌، سه‌ره‌نجام کاره‌که‌ هه‌ر به‌م جوهره‌ش شکایه‌وه‌، ئەوه‌ بوو پادشایه‌کی گوتۆکان که‌ پێده‌چێ ناوی ئیمبیا بووبی، ده‌ستی به‌سه‌ر بابلدا گرت و هوکمرانیی شه‌رعی خۆی تێیدا داکوتا و بنه‌ماله‌ی نه‌که‌دیانی لی وه‌ده‌ر نا، به‌هه‌مان شتیه‌ که‌ نزیکه‌ی دوو هه‌زار سالّ له‌وه‌ودوا کۆرشی پادشای فارس له‌ بێلندااییه‌کانی ئەنزانه‌وه‌ (سووسه‌!) داکشا و به‌یارمه‌تی و هاوکاری سواره‌کانی گوتۆ - کورد بێ شه‌روشه‌ی بابلی گرت «۵۳۸ ی. پ. ز» .

ئەم بنه‌ماله‌ گوتۆیییه‌ سه‌د و بیست و چوار سال^(۱) و چل رۆژ له‌ ولاتی نه‌که‌د و بابل هوکمرانی کرد (له‌ ده‌وروبه‌ری ۲۲۶۴ - ۲۱۷۳ ی. پ. ز) بیست و یه‌ک پادشای گوتۆ له‌و سه‌ده‌ و چاره‌که‌دا دوا به‌دوای یه‌ک هاتن (د).

ئه‌ریدا پیتزی، که‌ یه‌کیکه‌ له‌ پادشاکانی ئەو زنجیره‌یه‌ بانگی «پادشای چوارگۆشه‌ی جیهان» ی بۆ خۆی دا. که‌چی سه‌ره‌رای ئەم هه‌موو مه‌زنی و

(۱) ده‌بی (۱۲۷) سال‌ بێ - وه‌رگێڕ - .

گهلی گۆتۆ به تاییه تی سەردار و سەرگه‌وره‌کانیان به‌ره‌و چیاکان کشانه‌وه،
 واته به‌ره‌و نه‌و شوینه‌ی لییه‌وه هاتبوون تا له‌وی سەرله‌نوێ بکه‌ونه‌وه
 خۆیان و چاره‌پوانی هه‌ل بن. هیچ سەرچاوه‌ی نه‌وتۆ به‌زنجیر و یه‌ک له
 دوا‌ی یه‌کمان به‌ده‌سته‌وه نییه که پروداوه میژوویییه‌کان به‌شیه‌یه‌کی
 رێکوپێک بخه‌نه روو و سەرگۆزه‌شته‌ی ولاتی گۆتۆمان پێ نیشان ده‌ن. بێ
 جێیه گه‌ر بێتین گۆتۆکان ئیتر دوا‌ی نه‌وه کپیوون و له‌ هێرش که‌وتن بۆ سەر
 شار و پێده‌شته‌کان چ له‌ سەرده‌می سۆمه‌رییه‌کان چ له‌ سەرده‌می یه‌که‌م
 بنه‌ماله‌ی بابلییه‌کاندا...

راستییه‌که‌ی چه‌ندین خشتی نه‌ستیره‌ناسی، یان ده‌قی نایینی پاشماوه‌ی
 نه‌و سەرده‌مه له‌ زۆر جێگا‌دا باسی نه‌و مه‌ترسییه‌ ده‌که‌ن که به‌رده‌وام
 به‌ره‌نگاری نه‌که‌د و بابل بووه، له‌ پێشبینیه‌که‌دا که به‌داخه‌وه میژووه‌که‌ی
 نادیاره، نووسراوه که‌وا «چه‌کی گۆتۆکان ولاتی بابل وێران ده‌کا»^(۱) له
 کاتی‌که‌دا له‌ گه‌لی خشتی نه‌ستیره‌ناسیدا چاره‌نووسی ولاتی گۆتۆ به‌م
 جو‌ره‌ی خواره‌وه پێشبینی کراوه: «پرووخانی ولاتی گۆتۆ به‌چه‌ک دێته‌ دی،
 سه‌رزه‌مینی نه‌که‌د سی سا‌ل سه‌رزه‌مینه‌ دوژمنه‌کانی گۆتۆ و ئیلام ده‌خاته
 ژێر پیتی خۆیه‌وه»...

ئه‌م ده‌قانه به‌روونی باسی په‌یوه‌ندییه‌کانی نێوان پادشانشینی بابلییه‌کان
 له‌ ده‌سته‌کاندا و هی گۆتۆکان له‌ چیاکاندا ده‌که‌ن و دو‌ور ده‌که‌وی،

(۱) ۱. اونگناد. سوبارتول ۸۷: وشه‌ی (کاکو) له‌ زمانی بابلییدا به‌رانبه‌ر وشه‌ی
 «چه‌ک» دێ له‌ زمانی هاوچه‌رخ‌ی کوردیییدا. له‌ زمانی نه‌رمه‌نی کۆن و تازه‌دا
 «زه‌نک» به‌کارهێنراوه. به‌بashi دیاره هه‌رسێ وشه‌که له‌ یه‌ک سەرچاوه‌وه هاتوون، چ
 له‌ باری میژوویییه‌وه چ له‌ باری په‌گه‌زییه‌وه گران دێته‌ نه‌قله‌وه که‌ زمانی کوردی یان
 نه‌رمه‌نی وشه‌یه‌کی ناو‌ها پێویست و زۆر به‌کارهێنراو له‌ بابلی یان نه‌که‌دییه‌وه
 وه‌ریگرن. نه‌هێر په‌چه‌له‌کی نه‌م وشه‌یه له‌ زمانی «خوری» دا که‌ کۆنترین زمانی
 به‌کارهێنراوی دانیش‌توانی نه‌رمه‌نستان و کوردستان و نه‌و ده‌وره‌به‌ره په‌یجووری
 بکری.

حامورابی یاسا دانەر، بەدریژەى چل سالى^(١) حوكمپانييه سەرکەوتوانه و
ئاسوودهکەى، توانیویه تی گۆتۆکان له چیاکاندا بەرەست بکا و نههیتلی
ئیمنایه تی و خوشگوزەرائی لی تیک بدهن. راسته پادشاکانی یهکهم
بنه ماله ی بابلیه کان جوگه و پەرستگای گه وره گه وره یان دروست کردوو
به لام له رووی تواناداری سوپاییه وه، به گرائی توانیویانه ولاته که یان له
چه پۆک و هیرشی چیاوچۆل نشینه کانی ده وره یان بهارتزن...

ئهو نووسینه ی سهره وه لاپه ره ی ٢٦ و ٢٩ له کورد و کوردستان